

JOSIPINA URBANČIČ TURNOGRAJSKA

Rožmanova Lenčica

PIREDILA

Mira Delavec Touhami

ILUSTRIRALA

Jelka Godec Schmidt

1.

Sveti večer objame s snegom pokrito zemljo in vsako srce se hvaležno vzdiguje k Bogu, da se je usmilil izgubljenih ljudi in je ravno ta večer poslal odrešenika na greha polno zemljo.

Bliža se polnoč. Sveti mir se razliva čez hribe in doline. Mila luna spušča blede svetlobo v majhno sobico, kjer mlada in lepa Gorenjka pazljivo prisluškuje pri vratih. Večkrat zaustavi dih, da bi lahko bolje slišala. A vse je mirno. Dekle tiho odpre vrata in smukne iz sobice. Kmalu se vrne in postavi dve posodi na staro javorovo mizo. V eni se ziblje čista voda, medtem ko v drugi vre v mehurčkih stopljeni svinec. Majhna svetilka razliva nežno svetlobo po sobi. Lenčica hoče za sveti večer po stari navadi vlivati svinec. Še enkrat premeri z bistrim pogledom tiho sobico in prime posodo s svincem.

»Cvrk!« se zasliši in svinec se v mrzli vodi spremeni v razne majhne podobe.

Lenčica z nežno roko miže seže v mrzlo vodo in prime prvo podobo.

»Kaj se bo prikazalo?« se tiho vpraša. Njeno mlado srce bije hitreje. Počasi odpira oči in si ogleduje podobo. Počuti se, kakor da bi jo nekdo polil z mrzlo vodo, zato jo spusti z roke.

»E – kokoš!« se nejevoljno zasmije in si reče: »Kaj mi sporoča?«

Drugič seže v posodo z vodo in boječe pogleda, saj ne ve, katero podobo bo dobila. Rdeče ustnice se stisnejo, ko zagleda podobo drevesca, in mlado čelo se naguba, medtem ko njena roka prinese iz vode obliko majhnega stola.

»Ah, same neumne stvari. Zakaj se mi prikazujete?« vzdihne. Malo postane jezna in išče v posodi novo podobo iz svinca. Njena jeza se spremeni nenadoma v glasen smeh: »Miška! Oh, usoda poredna, kako mi nagajaš!«

Medtem ko se smeje, seže ponovno v vodo in takrat izvleče majhen prstan!

»Prstan?« pravi tiho in počasi. »Kaj to pomeni? Ampak, kako pa, ko nisem izvlekla iz vode podobe mladeniča, ki naj bi mi nataknil prstan na roko?!«

Njena glava se pobesi od žalosti in rahel vzdihljaj se zasliši iz mladega srca.

»Pa, saj je še dovolj podob. Mogoče bom med njimi le našla pravo! Lenčica, nikar ne obupaj!« tolaži samo sebe lepa Gorenjka in ponovno spusti svojo drobno roko v posodo z vodo in ...

V peneče valove vrže zlati prstan in si reče: »Če zna prstan, zakaj tudi jaz ne bi znala plavati?«

Nato zapodi svojega konja v mrzle valove, in preden pridejo ostali vojaki do sredine reke Donave, se lepa Lenčica smehlja že na drugem bregu.

Z glave sname bojno čelado in dve zlati kiti ji padeta po ramenih. Zatem se obrne še proti strmečim soborcem in jim veselo pravi: »Imeli ste lepo ptičico, pa niste znali držati je!«

V.

Veselo in milo donijo zvonovi na Blejskem otoku. Petje in vriskanje se razlegata po jezeru, da stari Babji zob veselo odmeva. In zopet veslata dva čolnička proti cerkvi Matere Božje. V enem sedi Lenčica – vesela nevesta in v drugem Pavel – presrečni ženin.

In na jasnem nebu se jima sonce zasmije milejše kot kadarkoli prej in stari Triglav z veseljem kipi v nebo ter oznanja slovenskemu narodu, da se obhaja večna zaveza njegove pogumne junakinje s preblagim Pavlom.

JOSIPINA URBANČIČ TURNOGRAJSKA

Lenčica, Rožmans Tochter

...

Übertragen vom Altslowenischen ins Neuslowenische von
Dr. Dr. Mira Delavec Touhami

...

Illustriert von Jelka Godec Schmidt

...

Übersetzt von Jonathan Hormuth

1.

Der Heilige Abend umhüllt die mit Schnee bedeckte Erde und jedes Herz erhebt sich dankbar zu Gott, dass er sich der verlorenen Menschen angenommen hat und gerade an diesem Tag seinen einzigen Sohn auf die von Sünden erfüllte Welt geschickt hat, um sie zu retten.

Mitternacht naht. Ein heiliger Frieden macht sich in den Bergen und Tälern breit. Der sanfte Mond lässt blasses Licht in das kleine Zimmerchen scheinen, in dem die junge und schöne Oberkrainerin vorsichtig an der Tür horcht. Mehrmals hält sie die Luft an, um besser hören zu können. Doch alles ist ruhig. Das Mädchen öffnet leise die Tür und huscht aus dem Zimmer. Kurz darauf kehrt sie zurück und stellt zwei Schalen auf den alten Ahorntisch. In der einen befindet sich reines Wasser, während in der anderen das geschmolzene Blei köchelt. Eine kleine Lampe verbreitet sanftes Licht in der Stube. Lenčica möchte nach alter Tradition am Heiligen Abend Blei gießen. Noch einmal überfliegt sie mit klarem Blick das Stübchen und greift nach der Schale mit dem Blei.

Ein »Zisch!« ertönt und das Blei verwandelt sich im kalten Wasser in verschiedene kleine Formen. Mit geschlossenen Augen taucht Lenčica vorsichtig ihre Hand ins kalte Wasser und greift nach der ersten Form.

»Was wird sich zeigen?«, fragt sie sich leise. Ihr junges Herz schlägt schneller. Langsam öffnet sie die Augen und betrachtet die Form. Es fühlt sich so an, als ob sie jemand mit kaltem Wasser überschütte, deshalb lässt sie die Form fallen.

»Oh – ein Huhn!« lacht sie unfreiwillig und sagt sich: »Was will mir das sagen?« Sie greift noch einmal in die Schale und schaut ängstlich drein, da sie nicht weiß, was für eine Form sie diesmal erwartet. Ihre roten Lippen pressen sich aufeinander, als sie die Form eines Baumes erkennt, und ihre junge Stirn legt sich in Falten, während ihre Hand aus der Schale einen kleinen Stuhl herausfischt.

JOSIPINA URBANČIČ TURNOGRAJSKA

Rožman's Lenčica

...

Rearranged by Mira Delavec Touhami

...

Illustrated by Jelka Godec Schmidt

...

Translated by Mojca Ogrin

1.

The holy night was falling on the snow-covered land, and all the grateful hearts were rejoicing in God's grace for taking mercy on the lost wandering souls by sending his only son on the sinful earth for redeeming humankind.

As midnight was approaching, holy peace covered the valleys and hills. The lovely moon was beaming its pale light into a small room, wherein a young and beautiful girl of Upper Carniola was carefully listening by the door. She was holding her breath to hear better. However, it was all quiet. She opened the door quietly and slipped from the room. Soon, she returned and placed two pots on the old maple table. One held clear water, and the other was filled with bubbling melted lead. A small lamp was shining its gentle light. Lenčica wished to cast lead in the old habit on Christmas eve. Once more, she examined the room with her bright eyes and held the pot with lead.

»Sizzle!« was heard from the pot. In the cold water, the lead changed into different figures.

Lenčica closed her eyes. With her gentle hand, she reached for the first figure in the cold water.

»What will I see?« she asked quietly. Her young heart was beating faster. Slowly, she opened her eyes and observed the figure. Disappointed, she dropped it on the floor.

»Oh – a hen!« she laughed irritably and said to herself, »What is its message?«

She reached in the pot with cold water and looked timidly at the figure, not knowing what she would get next. Her red lips squeezed tightly as she saw the figure of a small tree, and her young forehead wrinkled when her hands brought the figure of a little chair from the water.

»Oh, silly things only. Why are you showing yourselves to me?« Lenčica sighed. She became a bit angry, so she searched for a new lead figure. The anger waned suddenly, and she laughed loudly, »A mouse! Oh, you naughty destiny, how you are teasing me!« While still laughing, she reached into the pot once more, and this time she took out a small ring!

JOSIPINA URBANČIČ TURNOGRAJSKA

Helenita Rožman

...

Adaptación: Mira Delavec Touhami

...

Ilustraciones: Jelka Godec Schmidt

...

Traducción: Damian Ahlin

I.

La noche santa abraza la tierra cubierta de nieve, y cada corazón se eleva agradeciendo a Dios por su misericordia para con las personas de almas perdidas, y que una noche como ésta haya enviado precisamente a su único hijo a la tierra, cubierta de pecado, para su salvación.

Se acerca la medianoche. Una santa paz se derrama sobre los valles y colinas. La tenue luna proyecta una suave luz en la pequeña habitación donde una joven y hermosa Carniolina escucha cuidadosa y atentamente tras la puerta. Muchas veces fuerza pausar la respiración repentinamente, para poder escuchar mejor. Pero todo está tranquilo. La joven abre silenciosamente la puerta y sale de manera rápida de la habitación. Pronto regresa y coloca dos cuencos sobre la vieja mesa de arce. En uno se balancea el agua fría, mientras que en el otro hierven burbujas de plomo derretido. Una pequeña lámpara derrama una suave luz dentro de la habitación. Helenita quiere, según las viejas tradiciones para la nochebuena, fundir el plomo. Una vez más, recorre con su aguda mirada la callada habitación y toma el contenedor con el plomo.

»Chsss« »chsss« se escucha, y el plomo caliente dentro del agua fría se convierte en distintas imágenes pequeñas.

Helenita con cuidado y con sus ojos cerrados coloca su suave mano en el cuenco de agua fría y retira la primera figura.

»¿Qué saldrá?«, se pregunta silenciosamente. Su joven corazón acelera sus latidos. Lentamente abre los ojos y mira la imagen. Queda estupefacta, como si alguien la bañara con agua fría, por tal razón la deja caer.

»¡Aaa - gallina!«, se sonríe de mala manera y se dice a sí misma: »¿Qué querrá decir?«

Por segunda vez cerrando sus ojos coloca sus manos en el cuenco y mira con temor, ya que no sabe qué imagen obtendrá. Sus rojos labios quedan presionados entre sí, cuando

Josef Hofholzer: Oljni portret Josipine Urbančič, 1851
(hrani NUK, Ljubljana)

Na skrivnostno pot z Rožmanovo Lenčico

Spremna beseda: ddr. Mira Delavec Touhami

Kdo je bila Josipina Urbančič Turnograjska (1833–1854)?

Josipina Urbančič Turnograjska, prva slovenska pesnica, pisateljica, skladateljica, pianistka in pravljíčarka, se je rodila 9. julija 1833 na gradu Turn pri Preddvoru. Oče Janez Nepomuk Urbančič ji je umrl, ko je bila stara osem let. Njena mati Jožefina je po njegovi smrti prevzela nadzor nad gospodarstvom in vzgojo otrok. Josipina je bila po smrti brata Janeza Nepomuka Jožefa (1832–1835) najstarejša in je imela še dva brata, Janka (1835–1911) in Fidelisa (1840–1918). Še en njen brat, Anton Fidelis, je umrl leta 1839, ko je bil star eno leto.

Ker v Preddvoru ni bilo šole, je Josipino hodil na dom učit sprva kaplan Janez Kastelic, ki ga je kasneje nadomestil Lovro Pintar. Slednji je bil premeščen leta 1849 iz Radovljice v Preddvor. Učil jo je zemljepis, zgodovino, matematiko in verouk. Poleg znanja ji je v srce položil tudi izjemno ljubezen do slovenskega jezika. Njen drugi učitelj je bil Alojz Globočnik, ki jo je učil igranja na klavir. Znala je grško, latinsko, nemško in francosko, medtem ko se je rusko učila sama.

Josipina je spoznala Lovra Tomana 24. avgusta 1850, ko je prišel v Preddvor obiskat prijatelja Pintarja. Med njo in Tomanom se je razvilo čudovito triletno dopisovanje. Od leta 1850 do 1853 sta si tako izmenjala več kot 1066 pisem, ki obsegajo od 20 do 35 strani in sta si jih pisala vsak dan. V njih sta si izpovedovala ljubezen, si pošiljala rožice in druga znamenja izkazane ljubezni. Pisma so bogata tudi zaradi opisovanja kulturnih dogodkov, odnosov med sorodniki, srečevanja s takratnimi uglednimi možmi (npr. dr. Janezom Bleiweisom), načinom prehranjevanja, oblačenja itd. Josipina je v pismih na čudovit način opisovala naravo pod Storžičem, ki jo je zelo občudovala. Rada je hodila na sprehode in je občutke zapisovala v nekaterih svojih »povesticah«, kot je imenovala svoja dela. Ohranjena pisma veljajo za največjo ohranjeno korespondenco v slovenskem jeziku. Kadar je bila Josipina v Kranju, je stopila tudi do groba Franceta Prešerna. Zelo ga je občudovala in bilo ji je žal, da mu Kranjci niso izkazovali dovolj velikega spoštovanja.

Po pripovedovanjih in zapisih naj bi Lovro Toman in Josipina Urbančič veljala za lep in zanimiv par. Predvsem sta se zavzemala za večjo vlogo slovenskega jezika. Na Lovrovo željo se je Josipina fotografirala in slikarsko upodobila. Matevž Langus (1792–1855) jo je imel za osnovni model sv. Lucije v šentflorjanski cerkvi v Ljubljani. Zveza med Josipino in Lovrom se je poglobljala, zlasti potem ko je Lovro junija 1852 doktoriral in je iz Gradca prišel v Kranj ter je večkrat zahajal na Turn.

Predlogi za delo s pravljico

Dejavnosti pred branjem

- ▶ Pravljica Rožmanova Lenčica se dogaja predvsem na Gorenjskem. Poiščite na zemljevidu Slovenije Bled, Blejsko jezero in vas Češnjice pri Kropi, kjer naj bi živela Lenčica.

Dejavnosti med branjem

- ▶ Poiščite in podčrtajte manj znane besede, ki jih po branju izpišite in razložite njihov pomen.

Dejavnosti po branju

▶ Odgovorite na vprašanja.

Kdaj se praznuje sveti večer? Zakaj Lenčica vliva svinec? Katere podobe se ji prikažejo v vodi? Koga spozna spomladi ob potoku? Kako se počuti ob tem? Zakaj se Lenčica odloči, da odide v vojsko? Kako se počuti ob slovesu od očeta? S kom se sreča v cerkvi na Blejskem otoku? Kako se Lenčica počuti med vojaki? Katere preizkušnje ji naložijo vojaki? Zakaj se na koncu lahko vrne nazaj domov?

...

- ▶ Sveti večer in božič sta za mnoge ljudi poseben praznik. Opišite, kako ju preživite pri vas.
- ▶ Med vlivanjem svinca si je Lenčica želela, da bi iz vode potegnila prstan, saj bi to pomenilo, da bi se v prihajajočem letu lahko poročila. Katere podobe iz svinca pa bi vi radi potegnili iz vode?
- ▶ Že od nekdaj so bili okrog božiča in novega leta na Slovenskem različne šege in običaji. Vprašajte babico, dedka ali druge starejše ljudi v vašem kraju, kako so nekoč preživljali ta čas.
- ▶ Lenčica je pogosto dejala, da ji nagaja usoda. Kaj razumete pod besedo usoda in kako si jo razlagate?
- ▶ Mlada Gorenjka je iz vode potegnila različne podobe, med drugim tudi prstan, ki je simbol sklenitve zakonske zveze. Poznate še kakšne druge simbole in kaj predstavljajo (npr. bel golob)?
- ▶ Ob prihodu novega leta si ljudje izmenjamo voščila in dobre želje. Zapišite na list papirja, kakšne so vaše želje za ljudi tega sveta.

- ▶ Nekoč niso imeli elektrike in so za razsvetljavo uporabljali med drugim tudi sveče. S pomočjo pravljice skušajte ugotoviti, s čim so si še pomagali svetiti.
- ▶ Tudi dandanes gredo ljudi na pohod z baklami. Na svetovnem spletu poiščite kraje, kjer obujajo to kot del turistične ponudbe oziroma tradicije kraja.
- ▶ Josipina Turnograjska je v pravljici tenkočutno opisala pomlad. Opišite, po čem prepoznate, da je »v deželo prišla pomlad«.
- ▶ Z okrasnimi pridevniki modro nebo, beli labod, zeleni hrib je pravljicaarka želela poudariti lepoto narave. Izberite svojo najljubšo barvo in poiščite, kakšen je njen simbolni pomen.
- ▶ Spomladi na travnikih cvetijo različne rastline. Razmislite in napišite, katere že poznate in katere bi radi prepoznali. Izdelate lahko tudi herbarij s spomladanskimi rastlinami.
- ▶ Nekoč so ženske prale perilo na roke ob potokih in rekah, saj niso imele pralnih strojev. Vprašajte mamo, brez katerih kuhinjskih pripomočkov si danes ne more predstavljati svojih gospodinjskih opravil.
- ▶ Odsev podobe v vodi/ogledalu je pogost motiv v pravljicah. Predstavljajte si, da stojite ob potoku in zrete v svoj odsev na vodni gladini. Orišite ga.
- ▶ »Samo studenec, ki teče mimo njiju, ujame sladke besede in jih pokoplje v peneče valove ter jih odnese dalje in dalje.« Predstavljajte si, da ste studenec. Pripovedujte, o čem sta govorila Lenčica in Pavle.
- ▶ Ljudje na različne načine pokažemo, da imamo nekoga radi. Pojasnite, kateri način je vam najbolj všeč.
- ▶ Turška vojska je vpadala na ozemlje današnje Slovenije od 15. do 18. stoletja. Pravljica o Lenčici se dogaja okrog 17. stoletja. Ljudje so se bali turških vojakov, zato so kot opozorilo o njihovem prihodu kurili na bregovih kresove, zvonili s cerkvenimi zvonovi itd. Razmislite, na kakšen način danes opozarjamo na različne nevarnosti (npr. požari, poplave, plazovi itd.).
- ▶ »Srebrni kodri že pokrivajo Rožmanovo glavo in breme mnogih let mu šibi oslABLJENE noge.« Kot Rožman tudi danes v naši družbi živijo ostareli ljudje, ki potrebujejo pomoč in podporo. Napišite, kako in na kakšen način lahko vsak izmed nas pomaga ostarelim, da se bodo boljše počutili med nami.
- ▶ Lenčica je morala sprejeti pomembno odločitev in oditi namesto očeta v vojsko. Vsak izmed nas mora skozi življenje vedno znova sprejemati različne odločitve. Mnoge izmed njih niso lahke. Razmislite, kaj je pomembno pri sprejemanju odločitev.
- ▶ Posloviti se od svojih najdražjih in oditi v drugo državo ali kraj ni lahka odločitev. Napišite zahvalno pismo svojim staršem/prijateljem/sorodnikom/starim staršem.
- ▶ Lenčica je vse svoje skrivnosti zaupala Marjeti. Razmislite in razložite, kaj se vam zdi pomembno, če nekomu zaupate svoje skrivnosti.

*Aminu,
za pogum,
za mavrico življenja in
zvezdnato srčnost.*

Mira Delavec Touhami v vlogi Josipine Urbančič Turnograjske

Namesto zaključka

...

Josipina Urbančič Turnograjska tako ali drugače spremlja ddr. Miro Delavec Touhami že dvajset let. Najprej je na njeno temo diplomirala, nato je leta 2004 izdala o njej znanstveno monografijo z naslovom *Nedolžnost in sila*, leta 2006 je prejela Plaketo Josipine Turnograjske za kulturne dosežke v občini Preddvor, februarja 2009 je uspešno zagovarjala doktorsko disertacijo z naslovom *Vloga Josipine Urbančič Turnograjske pri oblikovanju slovenske literature v 19. stoletju*. Konec meseca avgusta 2009 je izšla njena druga znanstvena monografija z naslovom *Moč vesti*, v kateri je prvič izdala vsa zbrana dela Josipine Urbančič. Svojo raziskovalno dejavnost posveča predvsem Josipini Urbančič Turnograjski, ostalim ustvarjalkam in ženskim vprašanjem od 19. do 21. stoletja.

Ddr. Mira Delavec Touhami je izdala o Josipini tudi roman z naslovom *Šepet rdeče zofe* (2012), v katerem gre za upodobitev ene najlepših ljubezenskih zgodb, kar jih imamo Slovenci v svoji zgodovini in kot je ob koncu knjige zapisal ddr. Igor Grdina: *»Se najznamenitejši umetniško-politični par slovenskega 19. stoletja – ki se bržčas edini lahko zares postavlja ob bok Prešernu in Juliji – naseljuje tudi v literaturo.«*

Leta 2011 je ustanovila Kulturno društvo Josipine Turnograjske. Slednje je v zadnjih letih uspešno izpeljalo številne lokalne, državne in tudi mednarodne projekte. Tako je organiziralo leta 2018 prvi mednarodni simpozij o Josipini Urbančič Turnograjski. Društvo od vsega začetka sodeluje z društvom Avstrijsko-slovensko prijateljstvo iz Gradca, ki je 2019 organiziralo razstavo umetniških del na temo Josipine Urbančič v sklopu sosedskega dialoga Slovenija-Avstrija 2019–2020 pod pokroviteljstvom veleposlanice Republike Slovenije mag. Ksenije Škrilec.

Pomen in vlogo Josipinine Urbančič Turnograjske je ddr. Mira Delavec Touhami predstavila v številnih državah (v Turčiji, Avstriji, Švici, Nemčiji, Sloveniji in Argentini), kjer je nastopala tudi preoblečna v Josipino. Od leta 2012 skrbi za njen grob v Gradcu, ki ga je obnovila.

Ddr. Mira Delavec Touhami ob tem dodaja: *»V vseh teh letih, ko sem preučevala njeno bogato korespondenco, njena dela, skrbim za njen grob v Gradcu, jo predstavljam strokovni in znanstveni publiki, se je med nama stkala neka posebna vez, ki me bo na svoj način spremljala celo življenje ... in besede o veličini Josipininega duha bodo moja usta govorila še naprej ... do takrat, ko se ponovno srečava ...«*

Josipina Urbančič Turnograjska, Rožmanova Lenčica,

priredila in spremno besedo napisala ddr. Mira Delavec Touhami

© marec 2020, ddr. Mira Delavec Touhami

Izdajatelj: KD Josipine Turnograjske, Mače pri Preddvoru

Zanj: ddr. Mira Delavec Touhami

Ilustrirala: Jelka Godec Schmidt

Prevod priredbe pravljice v nemščino: Jonathan Hormuth

Korekture v nemščini: Natalija Hormuth, Margarete Heidenreich,
Gerald Bendner, Bolko von Wurzbach

Prevod priredbe pravljice v angleščino: mag. Mojca Ogrin

Prevod priredbe pravljice v španščino: Damian Ahlin

Lektoriranje: Neža Cerinšek

Slikovno gradivo: Rokopisna zbirka NUK-a v Ljubljani (digitalna obdelava in
priprava Milan Štupar), osebni arhiv ddr. Mire Delavec Touhami, Christa Huber-Winter

Obdelava slikovnega gradiva: Jaka Modic

Oblikovanje in priprava za tisk: Ivana Kadivec in Jaka Modic

Tisk: Tiskarna Cicero, Ljubljana

Prvi natis: 1000 izvodov

Brez pisnega dovoljenja založnika KD Josipine Turnograjske (zanj: ddr. Mira Delavec Touhami) je prepovedano vsakršno reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba ilustracij, fotografij in celotne vsebine knjige v kakršnem koli obsegu ali postopku, hkrati s fotokopiranjem, tiskanjem ali shranitvijo v elektronski obliki, v okviru določil Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah.

.....

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-34

087.5

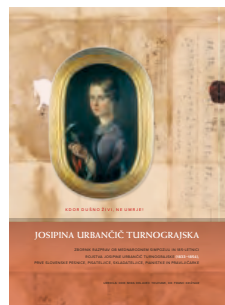
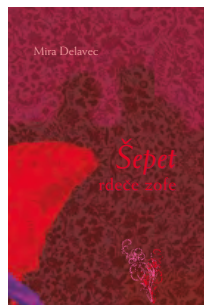
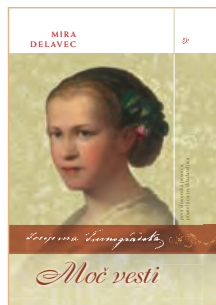
TURNOGRAJSKA, Josipina

Rožmanova Lenčica / Josipina Urbančič Turnograjska ; priredila [in spremno besedo napisala] Mira Delavec Touhami ; ilustrirala Jelka Godec Schmidt ; [prevod priredbe pravljice v nemščino Jonathan Hormuth, prevod priredbe pravljice v angleščino Mojca Ogrin, prevod priredbe pravljice v španščino Damian Ahlin ; slikovno gradivo rokopisna zbirka NUK-a v Ljubljani, osebni arhiv Mire Delavec Touhami, Christa Huber-Winter]. - 1. natis. - Mače pri Preddvoru : KD Josipine Turnograjske, 2020

ISBN 978-961-94715-1-7

1. Delavec Touhami, Mira

COBISS.SI-ID 304464896

Vse informacije o nakupu knjige in ostalih knjigah dobite na www.kdjt.si ali nam pišite na e-naslov info@kdjt.si